

L'escola Els Cingles de l'Ametlla guanya el concurs Amunt el Teló

L'Ametlla del Vallès

L'escola Els Cingles de l'Ametlla va quedar en primer lloc en el concurs de teatre escolar Amunt el Teló, que reuneix totes les escoles de Catalunya. Diumenge passat es va celebrar la final al Teatre Poliorama de Barcelona. El grup

de l'Ametlla va presentar l'obra *Mirades amb color*, sota la direcció de Carme Matias, Carme Garcia i Xela Pifarrer, les mestres responsables de la secció de teatre. El tècnic de so és Sergi Jorgenden. La història de l'obra gira al voltant de la Laia, una nena que vol ser pallsa, però els seus pares, mestres i companys no ho veuen clar. En un somni apareix un mestre de cerimònies que l'acompanya a conèixer diferents personatges del circ dels somnis.

Twisted Nails guanya el concurs Sant Celoni Sona 2009

Sant Celoni

Twisted Nails ha estat el grup guanyador de la quarta edició del concurs Sant Celoni Sona 2009. La final es va celebrar dissabte passat al pàrquing del Pavelló Muni-

cipal d'Esports amb l'actuació també dels grups Poetas del Asfalto, Phox i Orquestra Sant Celoni. Com a premi, Twisted Nails podrà enregistrar un EP, a partir del setembre, a Kleta Studios, i presentar-lo per les festes de Sant Martí a Sant Celoni. El jurat del concurs també va tenir una menció especial per al grup Phox i va insistir perquè es tornés a presentar l'any que ve.

José Luis Ibáñez presenta el seu darrer llibre a Llinars

Llinars del Vallès

L'escriptor José Luis Ibáñez va presentar a la biblioteca de Llinars la seva segona novel·la, *También mueren ángeles en primavera*. L'autor, que viu a Can Miret des de fa anys, va explicar el procés de documentació que ha seguit per escriure tant aquesta com la seva primera novel·la, *Nadie debería matar en otoño*. Ibáñez va repassar els fets històrics que envolten els anys 1936 i 1937, on es desenvolupa la seva història, en una xerrada molt amena. El novel·lista va encomanar el seu entusiasme per la novel·la negra i la història social i política. **J.B.M.**

Corró

Anna Ballbona
Periodista

Al'hora que l'amable lector deixi caure la vista en aquestes línies, jo em trobaré enmig d'una simfonia de cracs i crecs. El senyal inequívoc que sóc a

fer-me passar el corró per l'esquena: entengui's, un massatge per posar a lloc totes les peces del trencaclosques que avançava cap al caos. Avui tinc hora demanada, la sessió és a Mollet, i això em permet repetir un particular exercici badoc. Passat el massatge-corró, i amb aquell lleuger estat de sortir-ne flotant en l'èter, me'n vaig a una terrassa de la plaça Prat de la Riba, el rovell de l'ou del centre històric de Mollet. Amb l'ajuntament vell i el mercat vell i diverses botigues que conserven un aire propi, és una de les places més boniques d'aquests verals. Les dues terrasses que hi ha són prou àmplies i ben situades com per no tenir la sensació que estàs al mig com el dijous, cosa habitual en la majoria de terrasses en llocs centrals, i prou ben enfocades al paisatge com per incitar encara més a la badoqueria.

Desconeixem el poble del costat, en una comarca fragmentada on hi ha tòpics injustos

La pròpia sorpresa en descobrir l'encant d'aquesta raconada em fa pensar fins a quin punt vivim d'esquenes, desconeixem el poble del costat –massa sovint, també el propi–, en una comarca fragmentada on hi ha tòpics injustos que encara pul·lulen per l'atmosfera col·lectiva. Etiquetes que al final són intercanviables i, és clar, gestions municipals de mirada estràbica i vol gallinaci. Si tot això no és una col·ludada, o intenta no ser-ho, és perquè l'estesa de fils invisibles –no només de TDT– entre els diferents pobles, d'una connexió i col·laboració més gran, reforçaria l'activitat cultural, el múscul fins i tot social. Per botó, el cas del teatre de Montmeló, que s'estrenarà aviat: atraurà només gent del poble, només gent de Montornès, o intentarà mirar més enllà? Amb les excepcions de les festes majons i de festasses estrella, algú s'ha preguntat com és que costa tant que la gent es bellugui d'un poble a l'altre, separat per no més de 15 minuts, per aprofitar-ne un concert, un recital poètic, una presentació de llibre o qualsevol altra proposta cultural d'interès?

Els tòpics només serveixen perquè els putxinel·lis que s'alimenten de les estructures provincianes de cada lloc pensin que són algú en aquell pam de terreny. I treguin encara més pit. Quan vulguin, els dono l'adreça del massatgista de Mollet.